

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 16Csp/45/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119414065
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adam Hradský
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2022:6119414065.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III, v konaní pred sudcom Mgr. Adamom Hradským, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: M. M., nar. XX.XX.XXXX, s pobytom C. G. XXXX/XXA, K., o zaplatenie 2 180,72 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1 910,74 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 12.12.2017 do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietá.

III. Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 75,24 % od žalovaného.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 28.10.2019 sa žalobca domáhal, aby Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „upomínací súd“) v rámci upomínacieho konania postupom podľa § 1 a nasl. zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínanom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 307/2016 Z.z.“) platobným rozkazom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2 180,72 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 984,75 eura od 13.12.2017 do zaplatenia.

2. Žalobca v rámci skutkových tvrdení odôvodňujúcich svoj žalobný návrh podľa § 150 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) uviedol, že spoločnosť Tatra banka, a.s., odštepny závod Raiffesisen banka (ďalej už len „veriteľ“) a žalovaný uzatvorili dňa 13.10.2016 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Nakoľko však žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť zo zmluvy, veriteľ dňa 05.05.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Pohľadávka veriteľa v sume 2 180,72 eura ku dňu jej postúpenia žalobcovi pozostávala zo sumy 1 984,75 eura, z riadneho úroku v sume 159,48 eura, úroku z omeškania v sume 1,77 eura, poplatkov sume 33,- eura a sankčných poplatkov v sume 1,72 eura.

3. Žalobca na preukázanie tvrdených skutočností k žalobe pripojil nasledovné listinné dôkazy, a to: zmluvu o postúpení pohľadávok, žiadosť o poskytnutie pôžičky č. XXXXXXXXXXXX a jej akceptáciu zo dňa 13.10.2016 vrátane dodatku, zabezpečenie pôžičky, spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzvu na zaplatenie zo dňa 05.05.2017, obchodné podmienky, cenník, oznámenie o ukončení zmluvného vzťahu a postúpení pohľadávky, poslednú výzvu na zaplatenie zo dňa 06.03.2017, prehľad úhrad, pokus o zmier, poštové podacie hárky.

4. Upomínací súd vo veci rozhodol vydaním platobného rozkazu, ktorý sa však nepodarilo žalovanému doručiť do vlastných rúk a keďže žalobca podľa § 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. podal návrh na pokračovanie v konaní, upomínací súd postúpil vec tunajšiemu súdu ako príslušnému súdu na prejednanie podľa C.s.p..

5. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, a to i napriek tomu, že mu bola spolu s prílohami, poučením o procesných právach a povinnostiach a výzvou podľa § 167 ods. 1 a 2 C.s.p. doručená podľa § 116 ods. 2 C.s.p. dňa 18.12.2020.

6. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal všetky žalobcom predložené a navrhnuté listinné dôkazy, z ktorých následne zistil doleuvedený skutkový stav rozhodný pre právne posúdenie veci.

7. Veriteľ ako právnická osoba - podnikateľ, podnikajúci v oblasti poskytovania úverov a žalovaný ako fyzická osoba - nepodnikateľ, uzatvorili dňa 13.10.2016 v písomnej forme zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej poskytol veriteľ žalovanému bezhotovostným prevodom na jeho účet peňažné prostriedky v sume 2 000,- eur, ktoré sa žalovaný zaviazal splatiť pravidelnými mesačnými splátkami.

8. Zo zmluvy vyplývalo, že:

- veriteľ zisťoval schopnosť žalovaného splácať poskytnutú pôžičku a to tým, že žalovaný uviedol svojho zamestnávateľa, čistý mesačný príjem, výdavky a vzdelanie;
- mesačná splátka predstavovala sumu 44,63 eura;
- počet splátok bol dohodnutý na 84;
- celkom zaplatená suma žalovaným predstavoval sumu 3 748,92 eura;
- ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) predstavovala hodnotu 22,16 %;
- priemerná RPMN mala hodnotu 14,48 % a
- výška odplaty predstavovala 19,90 %.

9. Údaj o konečnej splatnosti pôžičky bol uvedený ako 84 mesiacov od prvej splátky.

10. Z prehľadu splátok a úhrad vyplývalo, že žalovaný z titulu uzatvorenej zmluvy uhradil veriteľovi iba prvé dve splátky splatné v mesiaci 11/2016 a 12/2016, teda uhradil celkovo len sumu 89,26 eura. S následnými splátkami sa dostal do omeškania, na základe čoho ho veriteľ dňa 06.03.2017 vyzval na úhradu dlžnej sumy 120,96 eura (dlžnej ku dňu 04.03.2017) a to pod následkom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Nakoľko žalovaný dlžné splátky ani napriek predmetnej výzve neuhradil, veriteľ dňa 05.05.2017 oznámil žalovanému mimoriadnu splatnosť pôžičky a vyzval ho na zaplatenie sumy 2 169,45 eura, pričom dňa 05.01.2018 veriteľ oznámil žalovanému postúpenie predmetnej pohľadávky žalobcovi.

11. Súd na takto zistený skutkový stav aplikoval príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, v zmysle ktorých mal súd za to, že medzi veriteľom a žalovaným vznikol uzavretím zmluvy v písomnej forme dňa 13.10.2016 podľa § 488, 489 ods. 1 a 491 Občianskeho zákonníka občianskoprávny záväzkový vzťah, ktorý podľa svojho obsahu zahŕňal podstatné znaky zmluvy o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka, keďže sa zmluvné strany dohodli, že veriteľ bez ďalšieho poskytne žalovanému peňažné prostriedky bezhotovostným prevodom na jeho číslo bankového účtu (t.j. dohoda o reálnom prenechaní peňažných prostriedkov) a taktiež obsahovala dohodu o povinnosti žalovaného vrátiť peňažnú sumu veriteľovi v presne určených splátkach (dohoda o vrátení veci rovnakého druhu v určenom čase). Vzhľadom na povahu zmluvných strán pri uzatváraní tejto zmluvy, keďže veriteľ vystupoval ako dodávateľ podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a žalovaný ako spotrebiteľ podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, išlo podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa okrem toho aplikoval aj osobitný zákon č. 129/2010 Z.z. upravujúci zmluvy o spotrebiteľskom úvere účinný v čase jej uzatvorenia, keďže za spotrebiteľský úver sa podľa tohto zákona považuje dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov aj vo forme pôžičky.

12. Zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou musí mať písomnú formu (§ 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.) a obsahovať, okrem všeobecných náležitostí (t.j. v tomto prípade všeobecných náležitostí zmluvy o pôžičke), osobitné náležitosti vymedzené v § 9 ods. 2 tohto zákona, správne určenú RPMN,

nesmie byť poskytnutý v hotovosti, pričom pred jej uzatvorením je veriteľ povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať veriteľom poskytovaný spotrebiteľský úver s tým, že berie hlavne do úvahy dobu, na ktorú sa úver poskytuje, jeho výšku, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru (§ 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.). Nedostatok písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere, absencia niektorých osobitných náležitostí (konkrétne náležitosti uvedené pod písm. a) až l), s), z) a aa) v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.), uvedenie nesprávnej RPMN v neprospech spotrebiteľa, poskytnutie úveru v hotovosti alebo hrubé porušenie povinnosti veriteľa podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. spočívajúcej v posudzovaní schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch, má podľa § 11 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. za následok taký právny stav, podľa ktorého sa veriteľom poskytnutý úver musí považovať za bezúročný a bezpoplatkový, z čoho vyplýva, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nebola uzatvorená v písomnej forme, neobsiahla niektorú z vyššie uvedených osobitných náležitostí, obsiahla nesprávnu RPMN v neprospech spotrebiteľa, úver bol poskytnutý v hotovosti alebo bola uzatvorená bez predchádzajúceho skúmania schopnosti spotrebiteľa splácať úver, veriteľ sa môže v súdnom konaní úspešne domáhať len vrátenia istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru.

13. Jednou náležitostí, ktorej absencia podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru je údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f) tohto zákona, ktorého zmyslom je informovanie spotrebiteľa o tom, ako dlho je povinný si svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy plniť. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že zmluva takýto údaj vôbec neobsahovala. Miesto toho veriteľ v zmluve uviedol len to, že lehota splatnosti úveru je 84 mesiacov od prvej splátky, čo nebolo možné považovať za určitý a presný údaj o konečnej splatnosti úveru. Rovnakou otázkou sa zaoberal aj Krajský súd v Bratislave, ktorý vo svojom rozhodnutí (14Co 110/2017 z dňa 12.03.2019) konštatoval, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere v rámci údaju o konečnej splatnosti úveru obsahuje len to, že posledná splátka bude splatná 84 mesiacov od prvého čerpania úveru, treba takto určený termín konečnej splatnosti považovať za neurčitý a poskytnutý úver za bezúročný a bezpoplatkový podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z.. Rovnaký názor vyslovil vo svojom rozhodnutí (6Co 162/2018 zo dňa 19.09.2018) aj Krajský súd v Žiline, podľa ktorého ak veriteľ určil konečnú splatnosť úveru odkazom na počet dojednaných splátok (tak ako v tomto prípade), takýto postup veriteľa nie je v súlade s § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z.. Konštatoval, že veriteľ má pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vedomosť o presnom termíne konečnej splatnosti úveru a je jeho zákonnou povinnosťou ho v zmluve uviesť spôsobom predpokladaným zákonom a nie ponechať jeho výpočet na spotrebiteľa. Aj Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí (2Co 219/2016) konštatoval, že údaj o konečnej splatnosti úveru nemožno vyvodzovať z ďalších zmluvných náležitostí, napr. z počtu splátok. Vzhľadom na uvedené mal súd za to, že bol daný dôvod majúci za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť veriteľom poskytnutého úveru žalovanému, a to absencia údaju o konečnej splatnosti úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z..

14. Na základe uvedeného sa žalobca mohol domáhať len vrátenia nezaplátenej časti istiny poskytnutej pôžičky bez akýchkoľvek poplatkov a úrokov. Zo zisteného skutkového stavu vyplývalo, že veriteľ si svoj záväzok zo zmluvy spočívajúci v poskytnutí peňažných prostriedkov v prospech žalovaného v sume 2 000,- eur podľa § 559 Občianskeho zákonníka splnil riadne a včas, na základe čoho vznikol na druhej strane žalovanému záväzok podľa § 657 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka vrátiť veriteľom poskytnuté peňažné prostriedky (istinu pôžičky) v splátkach, pričom so splátkou splatnou 01/2017 sa žalovaný dostal do omeškania po dobu viac ako tri mesiace s tým, že túto neuhradil ani napriek výzve veriteľa zo dňa 05.03.2017, kedy veriteľ žalovaného upozornil aj na jeho právo zosplatiť celý úver. Na základe uvedeného mal súd za to, že podmienky pre zosplatenie veriteľom poskytnutej pôžičky boli podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 54 ods. 9 Občianskeho zákonníka splnené, čím počnúc dňom 05.05.2017 vznikla žalovanému povinnosť jednorazovo splatiť zvyšnú časť nesplátenej časti istiny pôžičky, čo ku dňu zosplatenia úveru predstavovalo sumu 1 910,74 eura, pričom žalovaný si svoju povinnosť nesplnil podľa § 559 Občianskeho zákonníka riadne a včas a dostal sa do omeškania.

15. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, súd žalobe žalobcu vyhovel v časti o zaplatenie sumy 1 910,74 eura predstavujúcu nezaplatenú časť istiny pôžičky.

16. Nakoľko si žalovaný súdom priznaný peňažný dlh podľa § 559 Občianskeho zákonníka nespĺnil riadne a včas, dostal sa tým podľa § 517 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka do omeškania, na základe čoho vzniklo žalobcovi/veriteľovi právo požadovať od žalovaného popri priznanom peňažnom plnení aj úroky z omeškania určené podľa vykonávacieho predpisu - nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. vo výške o 5 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (ECB) platná k prvému dňu omeškania s plnením priznaného peňažného dlhu.

17. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky bola v období od 16.03.2016 do 18.09.2019 vo výške 0 %, tzn. vychádzajúc z uvedeného, potom výška úrokov z omeškania ku uplatnenia si úroku z omeškania žalobcom s plnením súdom priznaného dlhu žalobcovi bola 5 % ročne.

18. Vzhľadom na uvedené súd priznal žalobcovi právo na úroky z omeškania z dlžnej sumy vo výške 5 %, a to odo dňa 13.12.2017 až do reálneho zaplataenia dlžnej sumy žalovaným žalobcovi.

19. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol v súlade s princípom úspechu v konaní podľa § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal podľa § 262 ods. 1 C.s.p. nárok na náhradu trov konania v rozsahu 75,24 %, čo korešpondovala s jeho pomerom úspechu v konaní, ktorý súd vypočítal tak, že žalobcov neúspech, ktorý predstavoval 12,38 %, odpočítal od úspechu žalobcu, ktorý predstavoval 87,62 %, pričom o samotnej výške tohto nároku rozhodne súd podľa § 262 ods. 1 C.s.p. samostatným rozhodnutím, vydaným vyšším súdnym úradníkom, po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré môže strana sporu podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému rozhodnutie smeruje (§ 355 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 362 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.